

רע"פ 8923/15 - לוטפי לוטפי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8923/15

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

לוטפי לוטפי

נ ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בחיפה, מיום 11.11.2015, בעפ"ת
39891-06-15, שניתן על-ידי כב' השופטת ר' בש

המבקש:

בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ר' בש), בעפ"ת
39891-06-15, מיום 11.11.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה
בחיפה (כב' השופט ש' בנג'ו) (להלן: בית המשפט לתעבורה), בתת"ע 4946-12-13, מיום 13.4.2014.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], ותקנה 169ב לתקנות התעבורה, התשכ"א-1981 (להלן: תקנות התעבורה). על-פי כתב האישום, ביום 17.11.2013, בשעה 01:38 או בסמוך לכך, נהג המבקש ברכבו, ברחוב חלוצי התעשייה שבחיפה, כשהוא שיכור. עובדת שכרותו של המבקש נקבעה, כך על-פי כתב האישום, על יסוד דגימת אויר נשוף מפיו, בה נמצאו 290 מיקרוגרם בליטר אחד של אויר נשוף. דיון בעניינו של המבקש, נקבע ליום 27.1.2014.

3. המבקש (או מי מטעמו) לא התייצב לדיון שנקבע, ביום 27.1.2014, ובכך ראה בית המשפט לתעבורה משום הודייתו של המבקש בעובדות כתב האישום. על-כן, הורשע המבקש בעבירה שיוחסה לו.

4. בגזר דין, אשר ניתן בו ביום, פסל בית המשפט לתעבורה את רישיון הנהיגה של המבקש, לתקופה בת 24 חודשים. עוד הושתו על המבקש, 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי, למשך 3 שנים; וקנס כספי, בסך 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו.

5. ביום 8.5.2014, הגיש המבקש לבית המשפט לתעבורה בקשה לביטול פסק הדין, מיום 27.1.2014. נטען, כי בא-כוחו של המבקש הגיש, מבעוד מועד, בקשה לדחיית מועד הדיון, אלא שבקשה זו נדחתה. מכל מקום, כך נאמר בבקשה, נבצר מבא-כוחו של המבקש ליצור קשר עם המבקש ולעדכנו בדבר מועד הדיון שנקבע בעניינו, ומכאן שהמבקש לא היה מודע למועד הדיון. בנוסף, לעמדתו של המבקש, היה מקום ליתן את הדעת לכך ששיעור האלכוהול שנמצא בבדיקה שנערכה לו (290 מיקרוגרם בליטר אחד של אויר נשוף) היה "גבולי".

בהחלטה, מיום 27.5.2014, קבע בית המשפט לתעבורה כי אין מקום להיעתר לבקשתו זו של המבקש. נקבע, כי הגשת הבקשה לדחיית מועד הדיון אינה פוטרת את המבקש מהתייצבות. לכך יש להוסיף, לעמדתו של בית המשפט לתעבורה, כי המבקש לא הצביע על עיוות דין כלשהו שעלול להיגרם לו, מעצם הותרת פסק הדין על כנו.

6. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי בחיפה על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה, כמו גם על ההחלטה שלא לבטל את פסק הדין, וערעורו נדחה, ביום 11.11.2015. בית המשפט המחוזי קבע, כי המבקש לא הצביע על סיבה מוצדקת להיעדרותו (או להיעדרותו של בא-כוחו הקודם) מן הדיון שנערך בעניינו. המבקש, כך נקבע, עשה דין לעצמו, בכך שנמנע מלהתייצב לדיון, על אף שבקשתו לדחיית מועד הדיון לא התקבלה. אשר לטענתו של המבקש, לפיה לא עלה בידי בא-כוחו הקודם ליצור עמו קשר, הדגיש בית המשפט המחוזי כי היה מקום לתמוך טענה זו, בתגובתו של בא-כוחו הקודם. לבסוף, קבע בית המשפט המחוזי כי לא עלה בידי המבקש להוכיח קיומו של עיוות דין שייגרם לו, ככל שיוותר על כנו פסק דינו של בית המשפט לתעבורה.

הבקשה לרשות ערעור

7. בבקשה שלפניי חזר המבקש, אשר אינו מיוצג, על השגותיו בנוגע לפסק דינו של בית המשפט לתעבורה, כמו גם על ההחלטה שלא לבטלו. נטען, כי היה בכוונתו של המבקש לכפור בעובדות כתב האישום שהוגש נגדו, אך לא ניתנה לו ההזדמנות לעשות כן. המבקש הבהיר, כי הוגשה מטעמו בקשה לדחיית מועד הדיון, עובר לקיומו. לשיטתו של המבקש, בית המשפט לתעבורה נפל לכלל שגגה בכך שהרשיעו בעבירת הנהיגה בשכרות, על אף שריכוז האלכוהול

בדמו של המבקש "היה גבולי מאוד". זאת, ביתר שאת, לנוכח עונש פסילת המינימום שהושת עליו, העומד על 24 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל. המבקש הוסיף וטען, בהקשר זה, כי עונש הפסילה שנגזר עליו עלול להסב פגיעה כלכלית משמעותית לו ולבני משפחתו.

דיון והכרעה

8. דין הבקשה להידחות. כלל הוא, כי בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל במשורה, ואך ורק באותם מקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל או סוגייה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים להליך, או כאשר קיים חשש מפני עיוות דין או אי-צדק של ממש שנגרם למבקש (רע"פ 9025/15 הרשמן נ' מדינת ישראל (30.12.2015); רע"פ 7994/15 חלאילה נ' מדינת ישראל (22.12.2015); רע"פ 8788/15 מור נ' מדינת ישראל (21.12.2015)). הבקשה שלפניי אינה נמנית על אותם מקרים חריגים המצדיקים מתן רשות ערעור, ודי בכך כדי לדחותה.

9. למעלה מן הנדרש, אוסיף כי אין בידי לקבל טענותיו של המבקש, גם לגופו של עניין. המבקש לא הצביע על נימוק כלשהו, אשר עשוי להצדיק את היעדרותו מן הדיון שנערך בעניינו, והסברו לפיו הגיש בקשה לדחיית מועד הדיון, אינו יכול להתקבל. כידוע, הגשת בקשה לדחיית מועד דיון אינה פוטרת את המגיש מהתייצבות לדיון, כל עוד לא הוחלט על דחייתו (רע"פ 5316/15 אגבאריה נ' מדינת ישראל (20.8.2015)). לפיכך, אין מקום לקבל את טענתו של המבקש, לפיה הוא לא קיבל את יומו בבית המשפט (רע"פ 5350/15 זועבי נ' מדינת ישראל (9.8.2015); רע"פ 3518/15 מלקמו נ' מדינת ישראל (8.6.2015)).

לכך יש להוסיף, כי המבקש נמנע מלהצביע על עיוות דין כלשהו שייגרם לו באם יוותר על כנו פסק דינו של בית המשפט לתעבורה. כפי שנקבע, לא אחת, בעבר, על מנת להיעתר לבקשתו של נאשם לביטול פסק דין, אשר ניתן בהיעדרו, על הנאשם לפרט, במסגרת בקשתו, את הנימוקים התומכים בטענתו כי הוא לא ביצע את העבירה המיוחסת לו (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6), 793 (2003) (להלן: עניין איטליא)). המבקש מעיד על עצמו, כי הוא ביצע את העבירה שבה הורשע, בכך שריכוז האלכוהול בדמו, קרי 290 מיקרוגרם לליטר אחד של אויר נשוף, עלה על הרמה המותרת לנהיגה (העומדת לפי תקנה 169א לתקנות התעבורה על 240 מיקרוגרם בלבד), ואין כל ממש בטענתו של המבקש, לפיה מדובר ברמת שכרות "גבולית". מכל מקום, לבד מטענתו זו, לא סופקה כל טענה נוספת, לגופו של עניין, אשר עשויה להצדיק את הנעת "גלגלי המערכת השיפוטית מחדש" (עניין איטליא, בעמ' 802).

10. לפיכך, הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, י"ט בטבת התשע"ו (31.12.2015).

ש ו פ ט